

ХЛОПЧИК
ЯКИЙ ПІТАВ
З ДРАКОНАМИ

Енді Шеперд

ХЛОПЧИК ЯКИЙ ЛІТАВ З ДРАКОНАМИ

Ілюстрації
Сари Огілві

Переклала з англійської
Ольга Ренн

Львів
Видавництво Старого Лева
2023

УДК 821.111-31-93
Ш 48

Text copyright © Andy Shepherd, 2019

Illustrations copyright © Sara Ogilvie, 2019

Originally published in the English language as
The Boy Who Flew With Dragons by 'Piccadilly Press', an imprint
of Bonnier Books UK Limited.

Published in Ukraine by arrangement with Bonnier Books UK Limited.

The moral rights of the author have been asserted

Шеперд Енді

Ш 48 Хлопчик, який літав з драконами [Текст] : повість / Енді Шеперд ; пер. з англ. Ольги Ренн. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. — 264 с. — (Серія «Хлопчик, який вирощував драконів», кн. 3).

ISBN 978-966-448-099-1

«Хлопчик, який літав з драконами» — третя книжка в серії британської письменниці Енді Шеперд про Томаса та його дивовижні пригоди з драконами.

Томас не уявляє життя без свого дракончика Блимка, який став для хлопця не просто домашнім улюбленцем — справжнім другом. А вирощувати драконів на драконово-фруктовому дереві в саду разом із друзями Тедом, Кет і Каєм — узагалі найдивовижніше заняття!

Але Томас дещо пообіцяв дідусяві: вони дозволять своїм драконам повернутися туди, де їм належить бути. Однак виконати обіцянку зовсім нелегко. Не тоді, коли вони все ще так весело проводять час із Блимком, Світликом, Крижинкою і Хитруном. Не тоді, коли їм слід з'ясувати, де справжній дім драконів. І не тоді, коли Томас настільки близький до розкриття історії таємничого драконового дерева...

УДК 821.111-31-93

© Енді Шеперд, текст, 2019
© Сара Огілві, ілюстрації, 2019
© Нік Стерн, дизайн обкладинки, 2019
© Ольга Ренн, переклад з англійської, 2023
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2023

ISBN 978-966-448-099-1 (укр.)
ISBN 978-1-84812-735-7 (англ.)

Усі права застережено

*Для Ієна, Бена і Джонаса,
з усією моєю любов'ю — назавжди*

Ми вирощуємо драконів. Драконів, які мерехтять, заморожують і освітлюють небо вогнем.

Сидимо по-турецьки навколо драконово-фруктового дерева, спостерігаємо і чекаємо. Дракони повсідалися нам на плечі й обвили хвостами наші шиї. Їхні діамантові очі виблискують. Дракончики легенько випускають свої кігтики. Потріскують іскри. А гарячий димний подих зігріває наші серця. Ми всі чекаємо на ту мить, коли червоний стиглий драконів фрукт почне сяяти. Коли він упаде з яскравого пагінця. Коли новий манюній дракончик буде готовий виплутися. Нам усім цікаво, що то буде за дракон.

Чи буде він сяяти і мерехтити, як Блимко, виблискуючи всіма кольорами, від червоного до бірюзового? Чи вкриє нас снігом, як Крижинка, і ми дзенькатимемо, наче заморожений ксилофон? Чи, може, зникне з очей, як Хитрун, наш майстер камуфляжу? Або випромінюватиме золоте саяво, як Світлик?

Хтозна. Може, він буде здатен на все це одразу — і навіть на щось більше? Та одне я знаю точно. Закладаюся, що, слухаючи мою розповідь,

ви теж хочете дракона, правда? Власного дракона. Ну звісно ж, ви хочете.

Та спершу я маю вам дещо розповісти. Тож слухайте уважно, бо ви ж іще не знаєте всієї історії. А коли дізнаєтеся, то, мабуть, уже не надто поспішатимете заводити дракона.

І річ не в безладі, полум'ї, слідах від кігтів чи у тліючих іскрах. І навіть не в піротехнічних какуленціях. Дещо вас справді може спустошити.

Одного дня доведеться відпустити свого дракона — і це, друзі, найтяжче.

1

Зоряне мерехтіння Блимка

Спершу я помітив, що Блимко десь подівся. Приємне сяйво його маленького тіла зникло. Я заснув разом з ним під боком, як і завжди. А потім прокинувся й тремтів: бракувало його теплого дихання в мене на грудях.

Я потер очі, проганяючи сон, і пригадав, що мені наснилося. Я вже бачив це сновидіння, і якби був котом, то замуркав би від задоволення. Уривки сну промайнули в моїй голові. Зелене світло в небі. Величезна гора. Кам'яниста земля внизу. А тоді все зникло.

Усівшись на ліжку, я помітив Блимка. Він примостився на підвіконні. Місяць і зорі сяяли

так яскраво, що здавалося, настав ранок. Я вбрався з ліжка і розсунув штори, відчуваючи потік холодного нічного повітря з прочиненого вікна. Блимко вилетів назовні, сів на виступ за вікном і підняв голову. Випустив струмінь іскор, що зашипіли на холоді. Якусь мить у повітрі залишався круглий слід, схожий на сяйво від бенгальського вогню в Ніч феєрверків. У середині кільця світилася Полярна зірка. То вже був не перший раз, коли я помічав, що Блимко вдивляється у вікно, та тепер це траплялось усе частіше. Я побачив, як сяйво іскор блякне, а тоді простягнув руку й торкнувся його спинки. Під моїми пальцями прокотилася хвилька золотого мерехтіння, і луска дракончика змінила колір.

Визирнувши з вікна, я уявив, як Тед, Кет і Кай затишно сплять разом зі своїми драконами. Не міг стримати усмішки. Разом ми були супергеройською командою, з драконами нам усе було до снаги.

А тоді в мою уявну картинку ввірвався Ліам, наш воріженько: він тупав ногами і все зіпсував,

нагадуючи мені, що не все так просто в цьому світі.

Так сталося, що на початку літа Ліам заліз у сад мого дідуся і добув собі дракона. Підступно, знаю-знаю! Та це ще не все: його дракон збільшує речі подихом — і то дуже швидко! Спершу Ліам суперзбільшив свій соняшник, намагаючись перемогти у шкільному конкурсі, а тоді хутко перейшов до суперзбільшення драконового фрукта. Дракон, що вилупився з гігантського плоду, спершу був як індичка, та за десять хвилин виріс завбільшки з тиранозавра.

Це однозначно був екземпляр, з яким вам не схотілося би подрімати! На щастя, мій дракончик, блимаючи, наче маяк, заманив Тиранодракона в небо, і той полетів, як ми сподіваємося, у напрямку свого дому. Хоча, де саме цей драконячий дім, ми досі не знали.

У моїй голові постійно крутилися думки, як би нам довідатися, де ж той їхній дім, а ще я дуже хотів знати, що ще може вигадати Ліам разом зі своїм драконом, який завиграшки вирощував з гарбузів карети Попелюшки.